

SYNTHESE (4.11) Beseffen – gebed

In Synthese (3.2) en (4.8) werd het schrijven als een dialectische methodiek – een dialoog van vraag en antwoord met zichzelf – tot het kennen van zichzelf aanbevolen. Deze bijdrage geeft een concreet voorbeeld van deze methodiek.

“Vanuit mijn katholieke opvoeding heb ik leren bidden. Maar eigenlijk – nu ik erop terug zie – leek het nergens op. Ofwel voorgekauwde teksten ofwel zeuren om iets te verkrijgen. Met het vaarwel van het geloof heb ik ook dit bidden verlaten. Wonderlijk : met het mediteren, het ontdekken van mijzelf ontstaat er opnieuw behoefte aan gebed.

Is het wel vanuit het mediteren? Is het niet eerder uit eenzaamheid? Of een onbestemd angstgevoel? Een onmacht? Of dit allemaal?

Maar een gebed van mijzelf, woorden, een mantra die ik voel in mijn hart. Het moet niet iets zijn dat ik wil verkrijgen. Een of twee korte gebeden, meer moet het niet zijn. Met veel wikken en wegen komt er iets en zonder een egoïstisch motief!

Nu ik er na enkel jaren erop terug zie, zie ik duidelijk dat er door de achterdeur toch een egoïstisch motief ingeslopen was, bedekt met de mantel van altruïsme.

Tot wie zou ik moeten bidden?

Is het eigenlijk niet precies hetzelfde als in vers 3.2 van de Avadhuta Gita:

“Oh dierbare vriend, hoe moet ik buigen naar het Zelf in mij Zelf?”

Is in wezen het hoogste gebed niet het gebed van voelend zijn, een zijn zoals Suzanne het uitdrukte : “door hen te eren zonder te eren eer ik de meest essentiële essentie van mijn zijn, mijn wezen.”

Eren zonder te eren is een gebed zonder bidden!

Het brengt mij tot een indringende vraag, namelijk, is bidden in zich niet een opperste uiting van het ik, het ego? Echt beseffend wie je bent doet deze behoefte – want meer is het niet, een behoefte vanuit een gevoelen – geheel en al teniet. “Oh dierbare vriend, hoe moet ik bidden tot Mijzelf in Mijzelf?”

Dan wordt uit de bijdrage van Gina 'Ingebed, in gebed' het zo eenvoudig levendig :

*“alles wordt zo eenvoudig
het luisteren en voelen
het zien en dieper schouwen
het zijn en niets meer willen.”*